

M^r. Monsieur

M^r. le Chevalier A. Thorvaldsen

8e 8e à

Rome
Via Felice
Palazzo Tomati.

par poste.

26

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

58
Jante L^e 24 July 1826.

1826.

48

Cher Ven!

Tillad at jeg bliver ved at kalde Dem med et
Naen, som er mig saa kjær, og hvormed De altid havde
den Gædte at kalde mig, vel er jeg ikke af Fodfelen
Danmarks Søn, men mit Hjerte hanger stædt trofast
ved dette kjære udmærkede Fædreland, hvor jeg fandt og
trofast Venkab, Retfærdighed og et ubædeligt, enigt
Skæbne mod det Store og Aldere, som bringer det Sønner
til den Højhed, som De, adlytende blandt Menneskene, har
opnaaet, og som man forbauset ser og sunder. - Jeg
havde haabet at have den Lykke, at see Dem igjen
i det herlige Rom, og virkelig som jeg ogsaa til Na-
lien for halvandet Aar siden, men den Tanke at jeg ikke
der vilde finde min inderligt elskede Brønsted, holdt
mig borte fra Rom, hvor alting vilde gjinvalde ham
stædt i min Erindring, og hvor jeg overalt, selv i Deres
alre Selskab, herlige Thorvaldsen, vilde faa den gode Fader.

Kraften her er død, vel findes der i Mange en god
Vilje og Lyst for at lære den, men da man er berøvet
alder af Kæmpesterne, udflyvtes Funclene i Deres Bragt
og Deres Følelse selv efterhaanden døes. Her Tacchi,

M^r. Monsieur

M^r. le Chevalier A. Thorvaldsen

8e 8e à

Rome.

27/7 1826 48

0381
Overbringeren af nærværende Brev, var en af disse, men hans gode Villie kunde bringe ham kun meget lidt frem, thi hvorledes skulde han ogsaa have kunnet uden Gaae sig uden en Gang at seende Fremgangsmaaden? Stengravningen fastede hans Sind, og af sig selv gik han temmeligt frem i denne skjønne Kunst, dog hans Guds stor hjælp forst til Rom, men han maatte nødvendigvis dette Gysre da Midlerne manglede ham; isse skjulte han den dog til nogle af sine venner som have forenet sig, og hjulpet ham, for at gjøre den saa lange indseende Rejse til Rom, hvor han tænker at opholde sig i tolvde Aar, og hvor han haaber at opnaae det, hvorefter hans Hjerte saa meget hænges. Da han rejste mit lange Ophold i Rom, bad han mig at give ham nogen anbefaling, og hvor kunde jeg vel henvise ham bedre end til Dem, ædle Thorvaldsen, da Deres Syn allene indgyder i hvert Bysstads Beundring og sand Følelse for det Store og Herlige? Noe at see Deres uforlignelige Værker vil han danne sin Smag, ved at følge Deres Raad vil han sætte fast Fod paa den sande og usiftbarlige Vej, og isse tabe sig i det Smaae og Bedrøvelige; og dersom hans Lygt til at lære er sand og grundet vil han feride frem i den Bane, han har valgt sig.

Min gode Ven Freund vil vel isse aflaae mig den Bøn at være Herr Sacchi noget behjælpelig, og i sin
veien

51
veien beder jeg Dem at have den Godhed at udtrykke ham min Taknemmelighed, og med det samme hilse ham ret hjerteligen fra mig. Endeligen maae jeg bede Dem, ædle Thorvaldsen, at tilgive mig den Fikled hoermed jeg skriver til Dem, isse at ophøre at tænke under. Høven med Høven paa

Deres

høven Ven
H. Klunzinger